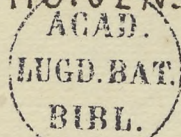

15(16)
Aan CONSTANTYN HUYGENS,
Ridder, etc.

Mijn Heer,

De reukeloosheit die dit gedicht den voet buiten de deure doet zetten,
en zich troosten van alle man gestenigt te worden, kan ik met overlast van
mijner vrienden verzoek, dringen en aanstaan niet verschoonen. Bij de gene
die aan eenen kant van de hoefslagbron gelikt hebben zat t dit doen,

Tenet insanabile multos

Sicendi cacoëtheset in aegro corde senescit.

Twelk mij gelust heeft dus te verstaalen:

Wie weet tot rijmlust raadt, dat zeer is veel te snoedt,

Een dichter zeven jaar moet dichten naa zijn doot.

om bij de Duitsche klerken mede vergiffenis te verwerven, maar bij de geene
dien de voeten der ziele licht worden als zij den lof der doorlichtige daa
den hooren speelen

Spero trovar pietá, non che perdono.

onder deze tel ik ued. die biddende onder haare toegedaansse vrienden te
tellen

Uwer Ed.

Gansdienstwilligen

P. C. Hooft.

19 Febr: 1630.

